

Chúa Nhật VII Phục Sinh (A) – Đan viện Châu Sơn Nho Quan
- ngày 17 tháng 5 năm 2026

Bài đọc: Cv 1,12-14; 1 Pr 4,13-16; Ga 17,1-11a

“Tất cả các ngài đều đồng tâm nhất trí, chuyên cần cầu nguyện cùng với mấy người phụ nữ, với bà Maria, thân mẫu Chúa Giêsu, và với anh em của Người.” (Cv 1,14)

Trong phụng vụ Chúa Nhật này, nằm giữa lễ Thăng Thiên và lễ Hiện Xuống, người ta nói đến hai lời cầu nguyện lớn được dâng lên trong Nhà Tiệc Ly tại Giêrusalem. Trong sách Công Vụ Tông Đồ, chúng ta thấy cộng đoàn nhỏ gồm Đức Maria, các tông đồ và một số môn đệ khác của Chúa Giêsu. Một cộng đoàn quy tụ trong cầu nguyện tại Nhà Tiệc Ly để chờ đợi hồng ân Thánh Thần mà Chúa Giêsu đã hứa ban.

Trong Tin Mừng theo thánh Gioan, chúng ta nghe những lời của lời cầu nguyện sau cùng rất trọng thể mà ở chính tại Nhà Tiệc Ly ấy, Chúa Giêsu đã dâng lên Chúa Cha trước khi chịu chết và sống lại. Trong lời cầu nguyện này, Chúa Giêsu xin Chúa Cha ban sự sống đời đời cho các môn đệ; sự sống đời đời ấy hệ tại ở việc nhận biết sâu xa Chúa Cha và Chúa Con bằng cách cảm nghiệm tình yêu vô biên của Thiên Chúa. Chúng ta hiểu rằng nếu sự sống đời đời là như thế, thì đó phải là hồng ân Thánh Thần, bởi vì Chúa Thánh Thần chính là Tình Yêu và Sự Hiệp Thông mà Chúa Cha và Chúa Con nhận biết nhau, yêu thương nhau cho đến đời đời. Trong quà tặng Thánh Thần, sự hiệp thông yêu thương của Chúa Cha và Chúa Con được thông ban cho các môn đệ.

Khi các môn đệ nhận được lệnh phải cùng nhau chờ đợi Chúa Thánh Thần trong Nhà Tiệc Ly tại Giêrusalem, các ngài lập tức phải liên kết lời cầu nguyện mà Chúa Giêsu yêu cầu các ngài thực hiện với chính lời cầu nguyện của Chúa Giêsu mà các ngài đã chứng kiến và đã nghe trong bữa Tiệc Ly sau cùng. Đối với các ngài, thật rõ ràng rằng nếu phải cầu nguyện, thì phải cầu nguyện như Chúa Giêsu, kết hợp với lời cầu nguyện của Người dâng lên Chúa Cha. Đối với các ngài, từ nay không còn lời cầu nguyện nào khác ngoài lời cầu nguyện của Chúa Giêsu, như Chúa Giêsu, với Chúa Giêsu và trong Chúa Giêsu.

Vì thế, hiệp nhất với Đức Maria, với vài phụ nữ và với anh em của Chúa, các tông đồ hiểu rằng cầu nguyện có nghĩa là dâng lên sự mong đợi, lời khẩn cầu, sự tĩnh lặng và lời van xin để Chúa Thánh Thần có thể đổ đầy lòng chúng ta bằng sự hiệp thông tình yêu đối với Chúa Cha và Chúa Con. Đối với các môn đệ, từ nay cầu nguyện có nghĩa là cầu xin Chúa Thánh Thần ban ân sủng để nhận biết và yêu mến Chúa Cha là Thiên Chúa duy nhất và chân thật, và yêu mến Chúa Con là Đấng mà Chúa Cha sai đến để cứu độ trần gian.

Các môn đệ cũng hiểu rằng cùng nhau cầu nguyện còn có nghĩa là dâng hiến chính cuộc đời mình để trở nên khí cụ ngoan ngùy và vâng phục đối với việc thông truyền sự sống đời đời đến toàn thể nhân loại, nghĩa là trở nên khí cụ của sứ vụ, của việc loan báo Tin Mừng, để sự nhận biết Chúa Cha và Chúa Con trong sự thông hiệp của

Chúa Thánh Thần có thể đến với toàn thế giới. Thật vậy, vào ngày lễ Hiện Xuống, các môn đệ sẽ bước ra khỏi Nhà Tiệc Ly, được đầy tràn sự sống đời đời, đầy sự nhận biết và cảm nghiệm tình yêu giữa Chúa Cha và Chúa Con trong sự hiệp thông của Chúa Thánh Thần, và ngay lập tức bắt đầu tuôn đổ ân sủng vô tận này trên thế gian.

Điều này đã xảy ra ngay từ lúc đó cho đến hôm nay và sẽ còn tiếp diễn cho đến tận thế trong màu nhiệm của Hội Thánh.

Tất cả những điều này đã xảy ra, đang xảy ra và sẽ còn tiếp tục xảy ra, cho đến tận cùng trong lời cầu nguyện bền bỉ và đồng tâm nhất trí của các môn đệ với Đức Maria. Các tông đồ cầu nguyện trong Nhà Tiệc Ly, quây quần bên Mẹ Thiên Chúa, bởi vì nơi Mẹ, lời cầu nguyện của Hội Thánh luôn luôn hoàn hảo. Đức Maria là Trinh Nữ của sự kiên trung chờ đợi Đấng Tình Quân, và là Mẹ của sự hiệp nhất giữa mọi môn đệ Chúa Kitô. Khi cầu nguyện với Mẹ, Hội Thánh học biết thưa lời “xin vâng” bằng đức tin và đức cậy, học biết để thưa lên: “Này tôi là nữ tỳ của Chúa!”. Khi sống với Đức Maria, lời cầu nguyện của chúng ta trở nên hữu hiệu hơn, bởi vì nó trở nên vâng phục hơn, sẵn sàng hơn để chính chúng ta cũng trở thành khí cụ của Chúa Thánh Thần đối với sự lan rộng Nước Thiên Chúa.

Chấp nhận trở nên khí cụ của Chúa Thánh Thần để loan báo Chúa Kitô cho thế giới không có nghĩa là mọi sự sẽ dễ dàng. Trái lại, các tông đồ và mọi môn đệ của Chúa Giêsu sẽ phải chịu đau khổ biết bao trong sứ mạng của mình! Hội Thánh luôn luôn phải đau khổ biết bao để sống và loan báo Tin Mừng trong thế gian! Nhưng thánh Phêrô, trong đoạn thư thứ nhất mà chúng ta vừa nghe, lại mời gọi chúng ta vui mừng chính vì sự đau khổ này: “Anh em được chia sẻ những đau khổ của Chúa Kitô bao nhiêu, thì hãy vui mừng bấy nhiêu, để khi vinh quang Người tỏ hiện, anh em cũng được vui mừng hoan hỷ.” (1 Pr 4,13)

Thánh Phêrô giải thích cho chúng ta rằng đau khổ vì Chúa Giêsu thực ra là một kinh nghiệm tích cực, bởi vì thời gian thử thách được đón nhận để ở lại với Chúa Kitô sẽ trở thành một kinh nghiệm về Lễ Hiện Xuống đối với các Kitô hữu, một kinh nghiệm về quà tặng Thánh Thần: “Phúc cho anh em nếu bị sỉ nhục vì danh Chúa Kitô, bởi vì Thần Khí vinh quang, là Thần Khí của Thiên Chúa, ngự trên anh em.” (1 Pr 4,14)

Giống như thể thử thách, đau khổ và bách hại sẽ biến đổi cuộc đời và tâm hồn chúng ta thành một Nhà Tiệc Ly, nơi Chúa Thánh Thần có thể ngự xuống và ở lại, rồi từ đó hoạt động trong thế gian. Đau khổ vì Chúa Kitô, đau khổ hiệp nhất với Chúa Kitô, chẳng hạn khi bệnh tật hay bất cứ thử thách nào của cuộc sống, chính là Nhà Tiệc Ly nơi mà Hội Thánh, cùng với Đức Maria, dâng hiến bản thân mình trong lời cầu nguyện kiên trung và đồng tâm nhất trí để chờ đợi và đón nhận hồng ân cũng như hoạt động của Chúa Thánh Thần, nhằm lan truyền trong thế gian sự sống đời đời trong sự hiệp thông yêu thương với Chúa Kitô và với Chúa Cha giàu lòng thương xót.

Mauro-Giuseppe Lepori
Tổng Phụ, OCist